

Sygn. akt VI Ga 368/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: R. K.

przeciwko: Z. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w K.V Wydziału Gospodarczego z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. akt V GCupr 418/14

I. oddala apelację,

II. zasądza od powoda R. K. na rzecz pozwanego Z. P. kwotę 157,13 zł (sto pięćdziesiąt siedem złotych trzynaście groszy) tytułem kosztów w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI Ga 368/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 grudnia 2015r.

Powód R. Kantor wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. P. kwoty 7.229,89 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 maja 2013 r. do dnia zapłaty, w uzasadnieniu podając, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pozwany zlecił mu wykonanie prac brukarskich przy obiekcie ORLIK w K.. Strony umówiły się według stawek netto (§ 4 ust. 1 umowy). Powód prace wykonał. Po uwzględnieniu przedpłaty na rzecz powoda pozostała kwota 7.229,89 zł. Pomimo odebrania robót i ich rozliczenia przez inwestora, pozwany nie wypłacił powodowi należnej mu kwoty. Termin początkowego biegu odsetek powód wskazał jako dzień kolejny po dokonaniu odbioru robót, potwierdzony protokołem sporządzonym przez inwestora w dniu 13 maja 2013 r.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zarzucając:
- bezpodstawność roszczenia powództwa, zakres robót wykonany przez powoda został zapłacony przez pozwanego w znacznie wyższej kwocie niż faktycznie roboty, które zostały wykonane,- brak wykonania zakresu robót, za które zapłaty żąda powód, - brak uzyskania odbioru robót, które rzekomo miał wykonać powód, protokół odbioru załączony do pozwu określa całość robót, które wykonywał pozwany, przy czym roboty, których autorstwo przypisuje sobie powód zostały wykonane przez pozwanego a nie powoda, - brak wystawienia faktury VAT na kwotę, której powód zapłaty żąda, - brak wezwania pozwanego do zapłaty tej kwoty.

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2015r. Sąd Rejonowy w K. oddalił powództwo (I), zasądził od powoda R.K.r na rzecz pozwanego Z. P. kwotę 17 zł tytułem kosztów procesu.

Sąd Rejonowy podstawą wydanego wyroku uczynił następujące ustalenia faktyczne: w dniu 1.10.2012r. strony zawarły umowę podwykonawstwa nr (...), na podstawie której to pozwany zlecił powodowi wykonanie robót polegających na ułożeniu nawierzchni z kostki brukowej (...) wraz z podbudową oraz ułożenie obrzeży betonowych 30x8, w miejscowości K. – Gmina R., w terminie od 1.10. – 30.10.2012r. Umowa nie określała wielkości zamówienia (w m2), ani innego dokumentu zawierającego przedmiar robót i specyfikację ich wykonania (technologia, jakość materiałów, skład podsypki itp.), ustalała natomiast ceną za ułożenie kostki brukowej wraz z podbudową i zagęszczeniem – 28 zł netto /m2, za ułożenie obrzeża – 6 zł netto /m bieżący. Strony postanowiły, że po wykonaniu prac przy udziale przedstawicieli obu stron zostanie spisany protokół odbioru końcowego zawierający wszelkie ustalenia dokonane w toku odbioru. Powód pobrał w ramach zaliczki kwotę 7 000 zł na poczet wykonywanych przez siebie prac. Pozwany wykonał jedynie część prac odpowiadających rodzajowo zapisom umownym (ułożenie kostki brukowej, ułożenie obrzeży). Częściowo wymagały one poprawienia przez pracowników pozwanego. Także oni dokończyli prace. Powód zszedł z placu budowy przed zakończeniem prac, bez ostrzeżenia. Pismem z dnia 10.12.2012r. pozwany wezwał powoda (wobec jego zejścia z placu budowy), o natychmiastową kontynuację prac i ich zakończenie do dnia 5.12.2012r., które to pismo pozostało bez odpowiedzi. Pismem z 15.03.2013r. pozwany wezwał powoda o wystawienie faktury na pobraną tytułem zaliczek kwotę 7 000 zł, powód nie zrealizował tego żądania, wobec utraty przymiotu przedsiębiorcy. To pozwany ukończył prace na inwestycji Budowa boisk sportowych w ramach budowy kompleksu rekreacyjno – sportowego „Moje boisko – Orlik 2012” w miejscowości K.. ze znacznym opóźnieniem, wobec czego inwestor – Gmina R., nałożyła na niego kary umowne.

Na podstawie powyższych ustaleń Sąd Rejonowy zważył, iż powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, albowiem powód nie wykazał w sposób akceptowalny proceduralnie swojego roszczenia. Nie wykazał jaka wielkość prac była możliwa do wykonania (jaką powierzchnię do ułożenia kostki brukowej i obrzeży przewidywała dokumentacja projektowa) i jaką finalnie wykonał, nie wykonał bowiem całego zleconego mu umową zakresu prac, co wynikało z zeznań słuchanych w sprawie świadków, w tym pracownika powoda J. P.. Powód nie wykazał jaką ilość prac wykonał - w szczególności w kontekście kwestionowania przez pozwanego odręcznej kalkulacji powoda i twierdzenia o pokryciu przez zaliczkę całej należnej powodowi zapłaty za część faktycznie wykonaną – przy rozbieżnej treści zeznań świadków w tym zakresie i to najczęściej bez wskazywania na wartości obiektywnie mierzalnej (m.b., m2). Jak wskazał Sąd Rejonowy podstawowym obowiązkiem stron, leżącym niewątpliwie w interesie powoda, było po zakończeniu prac dokonanie ich protokolarnego odbioru (§ 6 umowy). Takiej czynności nie wykonano. W ocenie Sądu, brak takiego protokołu wynikał z samowolnego zejścia powoda z placu budowy i późniejszego lekceważenia pisma pozwanego o wykonanie prac w całości. Wniosek dowodowy w zakresie oględzin miejsca prac jako wskazany w piśmie procesowym pełnomocnika powoda z dnia 20.11.2014r. był spóźniony, a ponadto został zgłoszony „dla określenia miejsca prowadzenia robót i kolejności ich wykonywania”, a to nie przyniosłoby odpowiedzi na kluczowe dla sprawy zagadnienia, wobec powyższego wniosek w tym przedmiocie został oddalony. Powód nie wystawił faktury VAT za wykonane prace - pomimo podjęcia od pozwanego kwoty 7.000 zł, nigdy także nie wzywał pozwanego do zapłaty żądanej niniejszym pozwem kwoty, co dodatkowo podważa zasadność roszczenia. Powód wywodził swoje roszczenie z umowy pisemnej i domagał się wynagrodzenia w stawce netto, tymczasem, z dołączonego do pozwu odręcznego wyliczenia wynika, że powód objął żądaniem (wbrew treści pozwu) także rozebranie, wyczyszczenie, podbudowę i ułożenie 130 m2 kostki brukowej w J., na kwotę brutto 2398,50 zł oraz wykonanie skarp na inwestycji w K. na kwotę brutto 793,35 zł. Wykonanie tego zakresu prac nie było objęte pisemną umową, z której wywodzi powód swoje roszczenie, w żaden też sposób w pozwie nie wyjaśnił, dlaczego domaga się zapłaty za ten zakres prac. Powód, wbrew twierdzeniom zawartym w pozwie – domagał się zapłaty w kwocie brutto, dopiero bowiem zsumowanie wszystkich pozycji z odręcznego zestawienia z k. 8 w kwotach brutto - 12 229,98 zł, po odjęciu kwoty 7 000 zł – jako otrzymanej w ramach zaliczek, daje wartość żądania pozwu (7.229,98 zł). Sumując zresztą wartość wykonanych prac objętych umową (kostka brukowa i obrzeża na inwestycji w K.) w wartości netto ustalonej w umowie, to jako należne wynagrodzenie otrzymana zostanie wartość zbliżona do otrzymanej przez powoda w ramach zaliczek (7348 zł). Nawet więc przy założeniu miarodajności wyliczenia ilościowego dokonanej przez powoda, roszczenie nie zasługiwałoby na

uwzględnienie. Stąd Sąd Rejonowy na podstawie art. 750 k.c., powództwo oddalił (punkt I wyroku), na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zasądając na rzecz pozwanego koszty procesu.

Od powyższego wyroku apelację wniósł powód zaskarżając wyrok ten w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty żądanej pozwem wraz kosztami postępowania.

Apelujący zarzucił naruszenie :

- art. 227 kpc, 228 par.2 kpc, 230 kpc, 233 par.1 kpc, 379 pkt 5 kpc poprzez pominięcie przez sąd dowodów przemawiających na jego korzyść z których część była znana Sądowi z urzędu i odmowę przeprowadzenia oględzin, uwzględnienie dowodów nieistotnych, co w konsekwencji doprowadziło do niewłaściwych ustaleń

- art. 328 par. 2 kpc poprzez niedostateczność uzasadnienia.

W uzasadnieniu apelacji powód wskazał, iż sąd pominął złożone przez niego wyjaśnienia na piśmie w których podał, że otrzymał zaliczkę w wysokości 4000 zł a nie 7000 zł, na okoliczność wysokości zaliczki pozwany nie przedłożył pokwitowania. Powód podał również iż w innej sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w K. pozwany stwierdził, iż powód wykonał 60 m² kostki i 160 m bieżących obrzeży tj. o wartości 2640 zł. Sąd czyniąc ustalenia faktyczne nie uwzględnił również maila R. B. (1) który potwierdził wykonanie prac przez powoda. Powyższe powodowało, iż uzasadnienie wyroku była niepełne i tym samym nie spełniało wymogów z art 328 § 2 kpc.

Apelujący zakwestionował również pominięcie przez Sąd dowodu z oględzin, w jego ocenie dowód ten zgłoszony został w terminie, a ponadto w zestawieniu z zeznaniami świadków pozwoliłby na wykazanie zakresu wykonanych przez powoda prac. Niniejszy dowód dotyczył okoliczności istotnej, a brak jego przeprowadzenia powodował pozbawienie możliwości obrony praw powoda.

Końcowo apelujący podał, iż przy pozwie o sygn. V GNC 559/15 złożonym 1,5 miesiąca przed wyrokiem w niniejszej sprawie pozwany przedstawił protokół odbioru wskazując przy pozycji. I chodniki wartość 80 130,66 zł jeżeli więc przyjąć tylko jedną trzecią to należałoby przyjąć, iż powód wykonał roboty o wartości 26.710,22 zł.

Na rozprawie apelacyjnej pozwany wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego w wysokości 157, 13 zł (koszty dojazdu do Sądu).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda nie jest uzasadniona.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, poczynionych na tej podstawie ustaleń faktycznych, a następnie dokonanych rozważań prawnych prowadziła do wniosku, iż wyrok Sądu Rejonowego wydany w niniejszej sprawie jest prawidłowy.

Sąd nie podzielił zarzutów apelującego w zakresie niepełności uzasadnienia Sądu Rejonowego, a przez to naruszenia art. 328 § 2 kpc. Uzasadnienie Sądu Rejonowego zostało sporządzone w sposób odpowiadający wymogom proceduralnym. W uzasadnieniu tym Sąd Rejonowy wyraźnie wskazał jakie ustalenia faktyczne poczynił, na podstawie jakich dowodów, a następnie dokonał rozważań prawnych, wskazując w sposób jasny, pełny i precyzyjny motywy wydanego w sprawie rozstrzygnięcia. Sąd Rejonowy w sposób klarowny wyjaśnił dlaczego uznał, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie jest wystarczającym dla uwzględnienia powództwa, odnosząc niniejsze do treści przeprowadzonych dowodów, ze szczegółową analizą dowodów ze źródeł osobowych. Sąd Okręgowy podziela zresztą stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 4 grudnia 2013 roku, zgodnie z którym zarzut naruszenia art. 328 § 2 kpc może stanowić podstawę uwzględnienia środka zaskarżenia jedynie wówczas, gdy wadliwość uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia uniemożliwia jego kontrolę instancyjną. W tej sprawie niniejsze nie zachodzi.

W ocenie Sądu Okręgowego również sposób przeprowadzenia przez Sąd Rejonowy postępowania dowodowego, dokonana ocena tych dowodów, a następnie poczynienie na podstawie zebranych dowodów ustalenia faktyczne, zostały dokonane właściwie, bez naruszenia przepisów postępowania cywilnego w zakresie jak w zarzutach apelacyjnych.

Przede wszystkim wskazać należy, iż w niniejszej sprawie to powód dochodził należności za wykonany (w jego ocenie) zakres prac. Tym samym zobligowany był, zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, wynikającym z art. 6 kc, wykazać, po pierwsze, jaki zakres prac wykonał, po drugie jaka wysokość wynagrodzenia jest mu w związku z tym należną. Powód nie wykazał powyższych przesłanek, przeprowadzone dowody nie były w tej mierze wystarczające i ocenę dokonaną w tym zakresie przez Sąd Rejonowy Sąd Okręgowy podziela. Wbrew zarzutom apelacji niniejszego nie zmieniały złożone pisemne wyjaśnienia powoda w piśmie z dnia 15 czerwca 2015r. Wyjaśnienia te nosząc charakter stanowiska strony w procesie, nie stanowiły dowodu, tym samym nie mogły być uwzględnione przez Sąd Rejonowy jako środek udowadniający wskazane w piśmie okoliczności.

Również zarzut pominięcia przez Sąd pierwszej instancji dowodu z oględzin nie był uzasadniony. Wskazać bowiem należy, iż brak jest podstaw dla stwierdzenia, iż świadkowie zeznający przed sądem, zeznawaliby odmiennie znajdując się na miejscu wykonywania zlecenia. Niewątpliwie zeznania te były nieprecyzyjne i ze sobą sprzeczne i nie mogły stanowić przekonującej podstawy dla przyjęcia jaki rodzaj prac, rozmiar prac i o jakiej wartości został wykonany przez powoda. Nawet zresztą wskazanie przez świadków obszaru na którym powód wykonał prace nie byłoby wystarczającym dla przyjęcia przez Sąd - jaki konkretnie zakres - odmierzalny w odniesieniu do postanowień umowy

(metry kwadratowe i bieżące) został wykonany. Dla niniejszego konieczne byłyby bowiem pomiary, których mógłby dokonać biegły, opinia biegłego jednak nie była przez powoda wnioskowana. Tym samym brak jest podstaw dla stwierdzenia, iż pominięcie dowodu z oględzin przez Sąd Rejonowy miało wpływ na rozstrzygnięcie w sprawie.

Dla udowodnienia rozmiaru wykonanych przez powoda prac, wbrew twierdzeniom apelacji niewystarczającym był dowód z wiadomości mailowej R. B.. Z maila tego nie wynikał ani konkretny zakres ani rozmiar wykonanych prac, a stopień ogólności tej wiadomości powodował, iż dla ustaleń faktycznych wiadomość ta pozostawała bez znaczenia.

Ponieważ powód nie wykazał rozmiaru wykonanych przez siebie prac, a tym samym wartości należnego mu wynagrodzenia z tego tytułu kwestią drugorzędną była wysokość wpłaconej przez pozwanego zaliczki. Dopiero bowiem gdyby powód wykazał należną mu wysokość wynagrodzenia, koniecznym byłoby przesądzenie w jakiej wysokości zaliczka została wpłacona i czy wysokość tej zaliczki pokrywa czy też nie wysokość należnego powodowi wynagrodzenia.

Odnosząc się do dalszych zarzutów apelacji, a to znanych Sądowi Rejonowemu z urzędu twierdzeń pozwanego w innych postępowaniach odnośnie wykonanego przez powoda zakresu prac to stwierdzić należy, iż wniosek dowodowy w zakresie dokumentacji znajdującej się w aktach innej sprawy sądowej nie został przez powoda złożony, tym samym brak jest podstaw dla pozytywnej weryfikacji jego twierdzeń w tym zakresie i wnioskowania w sposób przyjęty przez apelującego, zwłaszcza, jego wnioski pozwanego w zakresie wykonania robót o wartości 26 710,22 zł oparte są jedynie wybiórczo na zeznaniach jednego ze świadków (1/3), nie znajdując odzwierciedlenia w pozostałym materiale dowodowym.

Reasumując w ocenie Sądu Okręgowego wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy, zarzuty apelacji nie zasługują na uwzględnienie, stąd też orzeczono jak sentencji na mocy art. 385 kpc, o kosztach postępowania apelacyjnego orzekając stosownie do wyniku sprawy.